1844. N 177

ПРИБАВЛЕНІЯ КЪ ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO

Вильна. ПЯТНИЦА 15 *го Декабря.*

Wilno. PIĄTEK 15-*go Grudnia.*

		Бар. по раздѣ. Фран.	*Термом. Реомюра.*		*Вѣтръ*	*Состояніе атмосферы.*
14 дня.	Утро.	28 дюй 4,2 лин.	—	6.2	В слабый.	Пасм. туманъ.
	По полудни.	28 — 4.8 —	—	7.0	СЗ — —	— — — —
	Вечеръ.	28 — 4 8 —	—	8 5	С — —	Пасмурна.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. На отдачу въ содержаніе, на будущее съ 1 Января 1846 года трехлѣтіе земскихъ повинностей по Гродненской Губерніи, почтовыхъ Станцій и лошадей для Земской Почты, а также, поставки дровъ, свѣчей, соломы постнаго масла и фителей для войскъ и въ Тюремные Замки: въ Присутствіи Гродненской Казенной Палаты будутъ производиться торги 12 и окончательная переторжка 16 Января 1845 год.— Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, благоволятъ явиться въ здѣшнюю Казенную Палату, къ опредѣленному сроку, съ благонадежными Законными Залогами.

Состоящій въ должности Гродненскаго Гражданскаго Губернатора Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Ѳ. Васильковъ
Исправляющій должность Правителя Канцеляріи Блажевскій. (587)

1. Отъ Виленской Палаты Государственныхъ Имуществъ симъ объявляется, что въ оной 25 и 28 Января 1845 года будутъ производиться торги на перестройку деревянной водяной мельницы въ Казенномъ имѣніи Гелванкахъ въ Виленскомъ уѣздѣ состоящемся, по чему желающіе участвовать въ этихъ торгахъ благоволятъ явиться въ Палату съ благонадежными залогами, гдѣ имъ будутъ предъявлены кондиціи, планъ и смѣта. Декабря 1844 года.

Дѣлопроизводитель А. Довгирдъ.
Столоначальникъ И. Зенкевичъ. (588)

1. Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія, для произведенія въ Присутствіи Лидскаго Городоваго Магистрата торговъ на отдачу въ трехъ лѣтнее арендное содержаніе Помернаго полевковаго и брамоваго сборовъ съ 1 Января 1845 назначенъ срокъ 18 сего Декабря а чрезъ три дня послѣ онаго переторжку; почему желающіе участвовать въ сихъ торгахъ благоволятъ явиться въ оный Магистратъ съ благонадежными залогами.

Секретарь Пѣполь. (590)

1. Новгородской Губерніи въ Крестецкомъ Уѣздѣ пойманъ бродяга Василій Григорьевъ, примѣтами онъ: росту 2-ва аршина 5 вершковъ, волосы на головѣ и бородѣ темнорусыя, глаза карія, носъ острой, лице рябоватое, бѣлое, 48 лѣтъ; особые примѣты кривобокой глазами едва видитъ, и дѣло о немъ отослано на рѣшеніе въ Крестецкій Уѣздный Судъ.

Секретарь Степановъ. (583)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

НЕКРОЛОГЪ.
(сообщено.)

Всякій годъ, всякій мѣсяцъ, едва ли не всякій день лишаемся мы изъ среды своей извѣстныхъ лицъ, кои чѣмъ болѣе заслугъ приносили обществу, чѣмъ ближе были къ сердцамъ нашимъ, тѣмъ чувствительнѣе заставляли скорбѣть послѣ себя. Къ разряду людей, заслуживающихъ лестное воспоминаніе справедливо принадлежитъ Іосифъ Дещинскій, фортепіанистъ и музыкальный сочинитель, умершій 5 го Сентября сего года. Если кому онъ неизвѣстенъ былъ по своей методѣ и превосходной игрѣ, тотъ вѣрно зналъ его по многимъ музыкальнымъ его трудамъ, коими онъ дарилъ своихъ соотечественниковъ. Въ разномъ родѣ Дещинскій оставилъ послѣ себя образцы своего таланта: издалъ нѣсколько фортепіанныхъ концертовъ съ акампаніаментомъ оркестра, значительное число, на разныя темы, варіяцій и т. п. сочиненій; написалъ музыку для нѣсколькихъ оперетокъ, ангажированныхъ для Виленскаго Театра, во время же своего пребыванія въ Варшавѣ, въ 1818 году, поднесъ польскимъ войскамъ прекрасные марши, и въ этой то столицѣ, за сочиненіе церковной

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. Dla oddania w dzierżawę na następne trzy łata od 1 go Styeznia 1845 roku, Pocztowych Stacyj i koni dła zemskiej poczty w Gubernji Grodzieńskiej, oraz dostarczenia drew, swiec, s omy, oleju i knotu dla wojsk i do turemnych Zamków w Grodzieńskiej Jzbie Skarbowej będą się odbywały targi w dniu 12-m a przetarg w dniu 16 Styeznia 1845 roku; przeto życzący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybydż do téj Jzby Skarbowej, w zakreślonym termieie, z dostatecznemi ewikcyami.

Zostający w obowiązku Grodzieńskiego Cywilnego Gubernatora Rzeczywisty Radca Stanu T. Wasilków.
Sprawujący obowiązek Rządcy Kancellaryj Błażejewski. (587)

1. Wileńska Izba Dóbr Skarbowych niniejszém ogłasza, że w niéj dnia 25 i 28 Styeznia 1845 roku będą się odbywały targi na przebudowanie drewnianego wodnego młynu w Skarbowym majątku Gielwankach, w Wileńskim Powiecie położonym, i przeto życzący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybydź do téj Jzby z dostatecznemi ewikcyami, gdzie będą okazane warunki, plan i cennik. Dnia Grudnia 1844 roku.

Sekretarz A. Dowgierd.
Naczelnik Stołu Zienkiewicz. (588)

1. Wileński Rząd Gubernialny ogłasza, że dla uskutecznienia w Lidzkim Miejskim Magistracie targów na oddanie w trzy letnią arendowną dzierzawę bramnych poborów od 1-go Stycznia 1845 roku, naznaczone targi na dzień 18-ty Grudnia, z przetargiem we trzy dni i przeto życzący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybydź do tego Magistratu z dostatecznemi ewikcyami.

Sekretarz Piepol. (590)

1. Nowgorodzkiej Gubernji w Kresteckim Powiecie wzięty został włoczęga Bazyli Hryhorjew, którego przymioty są następujące: urody 2 ar. 5 cali, włosy na głowie i brodzie ciemnoruse, oczy kare, nos ostry, twarz ospowata, biała, wieku lat 48 bok ma skrzywiony, wzrok ma nader słaby Sprawa o nim odesłana do Kresteckiego Sądu Powiatowego.

Sekretarz Stepanow. (583)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

NEKROLOG.
(Artykuł nadesłany.)

Z każdym rokiem, miesiącem, ledwie nie z dniem każdym, czuć się daje ubytek w pośród nas żyjących Osób; a te im bardziej się zasłużyły społeczności, im bliżéj serc naszych zostawały, tém strata ich mocniéj obchodzić nas zwykła. Do liczby, którzy po zgonie na chlubne zasłużyli wspomnienie, należy Józef Deszczyński, fortepianista i kompozytor, zeszły na dniu 5-tym Września b. r. Jeśli Go kto nie znał z metody i gustu w graniu, mógł go poznać z licznych prac muzykalnych, któremi się ziomkom swoim zwykł był przysługiwać, W rozmaitym rodzaju Deszczyński zostawił probki swojego talentu, wydał kilka koncertów na fortepiano z towarzyszeniem orkiestry, znaczną liczbę, z rozmaitych tematow waryacyj, układał muzykę do kilku operetek, napisanych dla Teatru wileńskiego; a w czasie pobytu swojego w Warszawie, r. 1818, ofiarował dla wojska polskiego nader piękne marsze, gdzie też za napisanie muzyki kościelnéj, policzony został w poczet Członków Towarzystwa muzyki Narodowéj. Lecz jakkolwiek te jego prace słusznie od znawców były cenione, nie mogą iść w porównanie z kompozycyami Polo-

музык.. принятъ былъ въ число Членовъ общества народной музыки. Но какъ ни справедливо цѣнимы были знатоками эти труды его, однако же онѣ могли идти въ сравненіе съ написанными имъ польскими танцами, которые пріобрѣвъ для него заслуженную славу, доставили сочинителю почетное мѣсто на ряду съ Огинскимъ и Курпинскимъ. Сочиненія эти появлялись въ свѣтъ разновременно въ Лейпцигѣ, Варшавѣ, Вильнѣ и Москвѣ. Всякая нація имѣетъ извѣстный родъ собственной своей музыки, который особенно нравится всѣмъ жителямъ. Кто же изъ современныхъ не слышалъ польскаго танца Дещинскаго, пользовавшагося общею извѣстностію во всей Европѣ, съ пѣснею Alexander Izabella, который былъ имъ сочиненъ въ 1801 году, по случаю перваго прибытія въ Вильну Блаженной памяти Императора Александра? кому еще сегодня не случается слыхать у насъ пѣсни: Халупечка низска? и т. п. Въ обыкновенныхъ случаяхъ исчезаетъ имя сочинителя, но слова и музыка этого рода сохраняются иногда въ продолженіе нѣсколькихъ поколѣній. Въ 1811 году, во время болѣе продолжительнаго пребыванія Августѣйшаго Монарха въ городѣ Вильнѣ, Дещинскій неоднократно удостоивался чести играть въ комнатахъ Его Императорскаго Величества. Августѣйшій Монархъ, какъ по сему случаю, такъ равно помня прежде поднесенное Его Величеству сочиненіе, пожаловалъ ему бриліантовый перстень. Въ 1814 году, Дещинскій на всегда оставилъ Вильно; его пригласилъ къ себѣ въ то время Минскій Губернскій Предводитель Дворянства, Графъ Лудвикъ Рокицкій знатокъ и властитель многочисленной и превосходной музыки. Этотъ истинный Меценатъ Артистовъ, познакомившись ближе съ Дещинскимъ, дотого полюбилъ его, что подарилъ ему деревню по жизнь свою. Достойная дочь Рокицкаго, жена Подкоморія Прозора, раздѣляя чувства покойнаго отца своего, чтобы сильнѣе одолжать Дещинскаго, продлила для него срокъ таковаго дара. Съ тѣхъ поръ онъ уже не думалъ оставить домъ, коему отчасти одолженъ былъ обезпеченіемъ своего быта; и желая кое какъ отблагодарить за то, посвятилъ себя съ душевною преданностію Внукамъ и родственникамъ Рокицкаго, стараясь поселить въ нихъ тулюбовь къ музыкѣ, которая ярко озаряла ихъ предка. Дещинскій доконца своей жизни неоставлялъ возлюбленнаго имъ поприща. Не задолго до своей кончины сочинилъ онъ музыку къ Витолораудѣ Крашевскаго, а годомъ прежде, по желанію Виленскихъ Артистовъ, составилъ набожную пѣсню къ Богоматерѣ Острыхъ Воротъ, съ окомпаніаментомъ оркестра, которую часто играютъ тамъ, и когда собирался разъ еще передъ смертію посѣтить мѣсто своего рожденія, съ которымъ соединялось столько счастливыхъ для него воспоминаній, тогда на 70 году своей жизни, послѣ кратковременной болѣзни, окончилъ жизнь по Христіански, Минской Губерніи, Речицкаго Уѣзда, въ имѣніи благосклонномъ для него домѣ Родкоморихъ Прозоровыхъ. Кромѣ многихъ собственныхъ своихъ сочиненій, оставилъ онъ значительное собраніе самыхъ давнихъ польскихъ танцевъ, разныхъ временъ, которое можетъ сдѣлаться важнымъ матеріаломъ для изслѣдователей духа народной музыки прошедшаго столѣтія. — Дещинскій съ привлекательною наружностію, соединялъ прекраснѣйшія душевныя качества. Доставлять нуждающимся ближнимъ возможное пособіе было врожденною его наклонностью, и это именно составляетъ причину, по коей оставилъ послѣ себя только весьма незначительную собственность. Надобно было видѣть, съ какимъ усердіемъ преданъ былъ онъ тѣмъ соотечественникамъ въ коихъ обнаруживалъ зародымъ высшихъ дарованій, даже въ томъ родѣ музыки, въ коемъ самъ отличался, и потому то какъ при жизни пользовался общимъ уваженіемъ, такъ послѣ кончины своей всѣ сожалѣли объ немъ. Не одна слеза дружбы и уваженія скатилась при видѣ бренныхъ остатковъ угоншаго, и оркестръ музыки, которая когда то подъ его управленіемъ пленяла знатоковъ, при многочисленномъ собраніи сосѣдственныхъ сограждамъ и народа сопровождалъ, его печальными звуками къ вѣчному покою. Но сіе воспоминаніе о Дещинскомъ, не прекратиться съ его похоронами; оно пребудетъ въ любителяхъ его сочиненій, пребудетъ въ памяти благодарныхъ учениковъ и учениц и пребудетъ въ сердцахъ многочисленныхъ друзей его, коихъ умѣлъ располагать къ себѣ при жизни. І. Г.

nezów, które jednając autorowi zasłużoną chwałę, zapewniły mu miejsce obok Ogińskich i Kurpińskich. Te kompozycye wychodziły różnemi czasy z pod prasy w Lipsku, Warszawie, Wilnie i Moskwie.— Bywa w każdym narodzie pewny rodzaj muzyki, który jakoś uroczo przypada do serca wszystkich. Ktoż ze spółczesnych niesłyszał owego Poloneza Deszczyńskiego tak popularnego w całéj Europie ze spiewem Alexander Izabella, który był napisał w 1801 r, na piérwszy przyjazd do Wilna Błogosławionéj pamięci Cesarza Alexandra. Komu się dziś jeszcze nietrafiła słyszec u nas spiewka: Chałupeczka nizka i t. p! Znikać zwykło imie autora w pomroce czasu, ale spiéw i muzyka tego rodzaju przechowywa się niekiedy przez wiele pokoleń. W r. 1814, w czasie dłuższego pobytu w Wilnie Najjaśniejszego Alexandra, Deszczyński miał zaszczyt grywania na pokojach Jego Cesarskiéj Mości. Łaskawy Monarcha tak z tego względu, jak również pomny na dawniéj Mu ofiarowaną pracę, udarował go kosztownym pierścieniem. Rok 1811 był datą wyjazdu na zawsze Deszczyńskiego z Wilna. Powołał Go był pod tę porę do siebie Ludwik Hr. Rokicki Miński Gubernialny Marszałek znawca i posiadacz licznéj i wybornéj muzyki. Ten prawdziwy Mecenas artystów poznawszy bliżej Deszczyńskiego tak go upodobał, iż Mu dał wieś po swe dożywocie. Dostojna córka JW. z Rokickich Podkomorzyna Prozorowa, wchodząc w uczucia zmarłego Ojca, by silniej Deszczyńskie o ku sobie zobowiązać przedłużyła mu dar takowy. Odtąd już nie myślał Deszczyński opuszczać rodziny której w części był winien zabespieczenie bytu swojego; a chcąc w niejaki sposób za to się wywdzięczyć, oddał się z całą życzliwością Wnukom i krewnym Rokickiego by w nich przelać to zamiłowanie muzyki, która tak swietny byt wzięła w jego domu. Ale i do końca życia nie opuszczał Deszczyński ulubionego zawodu. Na czas krótki przed zgonem napisał muzykę do Witoloraudy Kraszewskiego, a rokiem pierwiej, na żądanie wileńskich Artystów, ułożył pieśń nabożną do Ostrej Bramy z towarzyszeniem orkiestry która tam często bywa grywaną, i kiedy sam się wybierał raz jeszcze przed zgonem odwiedzić miejsce rodzinne z którém się wiązało tyle błogich dla niego wspomnień, przeżywszy lat 70 po krótkiej chorobie, życie po chrześcijańsku zakończył w Mińskiej gubernji Rzeczyckim powiecie, w domu tak dla siebie życzliwym JJWW. Podkomorstwa Prozorów. Zostawił Deszczyński oprócz licznych kompozycyj własnych, znaczny zbiór najdawniejszych polonezow z różnych lat co może się stać szacownym materyałem dla tych, którzy zechcą badać ducha muzyki narodowej w upłynionym wieku.— Desczyński do kształtnej i ujmującej postaci, łączył najpiękniejsze przymioty duszy. Bydź czułym na przyjaźń nieść pomoc bliznim w potrzebie, było jego w rodzoną skłonnością i to jest przyczyną dla czego tak szczupłe po sobie zostawił mienie. Trzeba go było widzieć jak z całą życzliwością oddawał się tym ziomkom w których dostrzegał zarod wyższych usposobień nawet w rodzaju muzyki, w któréj sam celował. Stąd, jak za życia od wszystkich był poważany tak po zgonie powszechnie żalowany. Nie jedna tam łza przyjazni i szacunku była uroniona; i ta muzyka, która niegdyś w swietnym bycie pod jego okiem czarowała znaweów, przy licznem zebraniu sąsiednich obywateli i ludu przeprowadziła go z żałośnemi tony do wiecznego nas wszystkich mieszkania. Ale to zaszczytne o Deszczyńskim wspomnienie nieskończy się równo z jego pogrzebem, przetrwa ono w lubownikach jego kompozycyj, przetrwa w pamięci wdzięcznych uczniów i uczenic, przetrwa i w sercach licznych przyjacioł, których umiał za życia dla siebie zjednywać. I: G:

ИЛЬНА. Въ Тип. Ѳ. Гликсберга, печ. дозв. 15-го Декабря 1844 г. Испр. долж. Цензора и Кав. А. Музин